

Γιώργος Ρωμανός
 Συγγραφέας - Αναλυτής, ιστορικός ερευνητής

Γιατί στην Χάγη δεν θα δικαιωθεί η Ελλάδα λόγω ...Κίνας
 Απάντηση στον τ. ΠτΔ Π. Παυλόπουλο

Ο τ. ΠτΔ με άρθρο του στην εφημερίδα ΕΣΤΙΑ, 27-28/2/21, με τίτλο: «*Χάγη: Δικαίωσης για την ΑΟΖ μέσω Κίνας*» ετέθη πλέον επικεφαλής της επαπειλούμενης «Προσφυγής» της χώρας μας στη Χάγη, λόγω των ιδιοτήτων του, ως τ. ΠτΔ και Επίτιμος καθηγητής της Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ.

Ευχής έργο θα ήταν η «Προσφυγή» στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης (ΔΔΧ) να μη καταντήσει προσωπείο από-ενοχοποίησης της κυβέρνησης ΝΔ -κ. Μητσοτάκη, η οποία μέσω ενός σκοπίμως θολού «Συνυποσχετικού» μπορεί να δώσει στο Δικαστήριο το δικαίωμα να ακρωτηριάσει την εθνική μας κυριαρχία και μετά να ειπωθεί: *«για όλα φταίει το Δικαστήριο...»* Αναλόγως διαχειρίζεται η κυβέρνηση της ΝΔ την επαίσχυντη «Συμφωνία των Πρεσπών» την οποία συνεχίζει να στηρίζει και δεν καταγγέλλει, ενώ τα Σκόπια καθημερινά την παραβιάζουν και η Βουλγαρία έχει υποβάλλει επανειλημμένως βέτο (!) στην πορεία τους προς την ΕΕ.

Η «Προσφυγή» όπως έχουμε ήδη αποδείξει σαφώς μπορεί να φέρει *απώλεια εθνικής κυριαρχίας*. Και, η κυβέρνηση έχει ήδη δώσει δείγματα εξαιρετικά κακής πολιτικής, ως προς το πώς χειρίζεται να διεθνονομικά μας ζητήματα, και πόσο βλαπτικά χρησιμοποιεί τα νομικά της εργαλεία στις διεθνείς συμφωνίες. Έτσι δημιούργησε την απαράδεκτη «Συμφωνία Θαλασσιών Ζωνών» –και όχι (!) ΑΟΖ– με την Ιταλία, όπως και την ελληνο-αιγυπτιακή Συμφωνία ΑΟΖ, που (και) γι' αυτήν επιχαίρει η Τουρκία, *αφού άφησε την μισή Ρόδο, ολόκληρο το Καστελόριζο και άλλα ελληνικά νησιά στα νύχια των Τούρκων όπως ακριβώς απαιτούσαν*. Πρόσφατα η Τουρκία θριαμβολογούσε ξανά, όταν η Αίγυπτος *παραβίασε (αρχικά) τη συμφωνία της με την Ελλάδα με τρόπο που νομιμοποιούσα την παράνομη τουρκική ΑΟΖ* –απόδειξη της ευμετάβλητης και επικίνδυνης ελληνο-αιγυπτιακής συμφωνίας.

Το 1976, επί Κ. Καραμανλή, υπέστημεν δεινή ήττα μετά την μονομερώς διπλή προσφυγή μας σε ΔΔΧ και Συμβούλιο Ασφαλείας -ΟΗΕ. Τελικά, στις 19/12/ 1978, το δικαστήριο *κήρυξε τον εαυτό του αναρμόδιο να κρίνει επί της ουσίας τη διαφορά*. Όμως η μεγάλη ζημιά για την χώρα μας είναι ότι στην απόφαση που εξέδωσε, στην **παράγραφο 86**, αναφέρει: *«Η οριοθέτηση έχει άμεση σχέση με το εδαφικό καθεστώς όταν υπάρχουν αμφισβητούμενες περιοχές»*. Έτσι ουσιαστικά προτρέπει την Τουρκία να ανακηρύξει όποιες περιοχές τις Ελλάδος θέλει να κατακτήσει σαν «αμφισβητούμενες», και φέρνει την χώρα μας στη θέση να πρέπει να αποδείξει, ότι «δεν είναι ελέφαντας...», δηλαδή να αποδείξει ότι όσα διεκδικεί η Τουρκία αποτελούν όντως εθνική ελληνική κυριαρχία!

Έκτοτε η «Πολιτική του κατευνασμού» ενσωμάτωσε στην ελληνική πολιτική το Casus Belli, τον Αρμαγεδώνα Σημίτη-Πάγκαλου-Γ. Παπανδρέου σε Μαδρίτη, Ελσίνκι, Ίμια, τις «Γκρίζες ζώνες», το Ορούτς Ρέις, κπα. Με αυτή την ολέθρια πολιτική της *Μεταπολίτευσης* των Μνημονίων, «ανεπαισθήτως», όπως θα έλεγε και ο Καβάφης, παραδόθηκαν και παραδίδονται φέτα φέτα στην Τουρκία ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα.

Εάν υπήρχε έστω και μία περίπτωση το ΔΔΧ να δικάσει δίκαια, που κατά τη γνώμη μας δεν υπάρχει, η «Προσφυγή» θα πρέπει (*ούτως ή άλλως!*) να συνοδεύεται από τους εξής παράγοντες:

1. Άμεση, κατακόρυφη ενδυνάμωση ελληνικής πολεμική ισχύος, με ταχύτατα (*χθες*) υλοποιήσιμες Συμφωνίες Αμυντικής Συνδρομής με Γαλλία και Ισραήλ.

2. Ανυποχώρητη απαίτηση στην Τουρκία, ώστε να αποδεχθεί την *Συμφωνία για το Δίκαιο της Θάλασσας, UNCLOS III, 1982, του Mondego Bay*.
3. Να δεσμευθεί/υποχρεωθεί από την Ελλάδα το ΔΔΧ να αντλήσει νομικά εργαλεία από την προαναφερθείσα Συμφωνία.

Έχοντας αναφερθεί στους κινδύνους που κρύβει αυτή καθαυτή η προσφυγή στη Χάγη για την Ελλάδα, σημειώνουμε τα τεράστιας σημασίας ερωτήματα που εάν δεν απαντηθούν θα σημαίνει βέβαιη απώλεια εθνικής κυριαρχίας για την χώρα μας, έστω και εάν ικανοποιηθεί ο προαναφερθείς όρος 1.

α. Με ποιο τρόπο η Ελλάς θα αναγκάσει την Τουρκία να δεχτεί την Συμφωνία UNCLOS III; Και εάν η Τουρκία συμφωνήσει, ερωτούμε:

β. Με ποιο τρόπο θα δεσμεύσει η Ελλάδα το ΔΔΧ να αντλήσει νομικά εργαλεία από την UNCLOS III;

γ. Πώς η Ελλάς θα εμποδίσει το ΔΔΧ να μην εξασκήσει το αναφαίρετο δικαίωμά του *να ορίζει α υ τ ε π α γ γ έ λ τ ω ς την δικαιοδοσία του*;

δ. Πώς η Ελλάς θα αναγκάσει το ΔΔΧ να ΜΗΝ χρησιμοποιήσει όσα προβλέπει το Καταστατικό του, Άρθρο 36, που λέει, ότι η αρμοδιότητά του: *«εκτείνεται σε όλες τις υποθέσεις που τα μέρη του υποβάλουν, καθώς και σε όλες τις περιπτώσεις που προβλέπονται στον Χάρτη των ΗΕ, ή σε ισχύουσες συνθήκες ή συμβάσεις»*¹. Αυτή η ε υ ρ ύ τ η τ α σε «Συνθήκες», «Συμβάσεις» κλπ. κάλλιστα μπορεί να στραφεί εναντίον της Ελλάδος.

ε. Πώς θα εμποδίσει η χώρα μας το Δικαστήριο να ΜΗΝ δικάσει σύμφωνα με ΟΛΑ όσα προβλέπει το Άρθρο 38, του Καταστατικού του, και με τη διεθνή αρχή *ex aequo et bono*, η οποία του δίνει το δικαίωμα *να παραμερίζει τους νόμους* και να κρίνει βάσει όσων το ίδιο θεωρεί δίκαιο; Στο ίδιο Άρθρο, παρ. 2, γράφεται και το *«...αν οι διάδικοι συμφωνούν σ' αυτό»*, που σημαίνει πως το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει μία υπόθεση σε περίπτωση διαφωνίας. Και, η Ελλάδα, αν τολμήσει να διαφωνήσει..., να *χρεωθεί* την διεθνή ευθύνη του υπαίτιου!

Τα «νομικά επιχειρήματα» του τ. ΠτΔ

i. Ο τίτλος: *«Χάγη: Δικαιώσεις για την ΑΟΖ μέσω Κίνας»* είναι αναίτια υπερασπιστικός, παρωχημένος και παραπειστικός. Γιατί μετά την προσφυγή των Φιλιππίνων στο ΔΔΧ για τα νησιά Σπράτλι, η Κίνα χαρακτήρισε την απόφαση, 12/7/2016, «αστήρικτη και άκυρη»! Γεγονός που ενισχύει την θέση της Τουρκίας και αποδεικνύει ξανά, διεθνώς, πως με τη δύναμη των όπλων μπορείς να ακυρώνεις στην πράξη τις αποφάσεις του ΔΔΧ.

ii. Η προσφυγή των Φιλιππίνων δεν έχει το ίδιο αντικείμενο με την επαπειλούμενη «Προσφυγή» της Ελλάδος. Οι Φιλιππίνες προσέφυγαν μ ο ν ο μ ε - ρ ώ ς κατά της Κίνας με *θέμα, εάν τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα ή όχι*, βάσει του άρθρου 121, της Συμφωνίας UNCLOS III. Ενώ, η Ελλάδα έχει διακηρύξει ότι *τα νησιά μας ΕΧΟΥΝ υφαλοκρηπίδα de facto*, λόγω ακριβώς της προαναφερθείσας Συμφωνίας.

iii. Ο κ. Μητσοτάκης έχει ήδη δεσμευτεί προς την Τουρκία, με επιβλέπουσα την κ. Μέρκελ στις *μυστικές συνομιλίες της «Συμφωνίας του Βερολίνου»* (βλ. συνέντευξη του πρωθυπουργού στο <https://primeminister.gr/2020/10/12/25008>.) Η

¹. Εμανουήλ Ρούκουνας, *Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο*, 2^η έκδ., Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 2015.

Συμφωνία έγινε περί την 11η Ιουλίου 2020², στην μυστική Τριμερή σύνοδο Ελλάδος-Τουρκίας-Γερμανίας, και αποκαλύφθηκε στις 14/7/2020, από τον κ. Τσαβούσογλου. Στην συνέντευξη ο κ. Μητσοτάκης λέει ότι οι «Διερευνητικές» που αποσκοπούν στην «Προσφυγή» θα γίνουν: «Για ένα μόνο θέμα. Τις θαλάσσιες ζώνες [...] Όπως άλλωστε αποτυπώνεται σαφώς και στα συμπεράσματα της Συνόδου Κορυφής. Αλλά όπως έχει συμφωνηθεί και κατ' ιδίαν, στις επαφές των διπλωματικών μας συμβούλων (στο Βερολίνο). Διότι αυτό έχει συμφωνηθεί.»

«Θαλάσσιες ζώνες» λοιπόν, με δεδομένο ότι Ελλάς και Τουρκία ΔΕΝ έχουν συμφωνήσει ούτε καν στην αρχή της «Μέσης Γραμμής», σημαίνει ότι θα μπει σε παζάρι και η Αιγιαλίτιδα ζώνη των 6 ν.μ. της χώρας μας!

iv. Σε κάθε περίπτωση το ατυχές παράδειγμα των Φιλιππίνων, που επικαλείται ο τ. ΠτΔ, και η (με κάθε εθνικό κόστος;) «Προσφυγή» για καθορισμό «Θαλασσιών Ζωνών» (όπως αποφάσισε μόνος του ο κ. Μητσοτάκης με καταγεγραμμένη δημοσίως την διαφωνία του κ. Δένδια) είναι δύο ΤΕΛΕΙΩΣ διαφορετικά ζητήματα.

v. Λαμβανομένου υπόψη, ότι η Τουρκία δεν δέχεται την συγκεκριμένη απόφαση περί Φιλιππίνων, δεν δέχεται καν την ύπαρξη του ΔΔΧ, δεν δέχεται την Συμφωνία UNCLOS III, 1982, δεν δέχεται τις Διεθνείς Συμφωνίες οι οποίες υποστασιοποιούν την Ελλάδα ως κράτος, π.χ. Λοζάνη, 1923, και μεταγενέστερες, καθίσταται σαφές ότι δεν υπάρχει καν αντικείμενο συζήτησης! Οπότε είναι παταγωδώς ύποπτο εθνικά το για ποιο πράγμα συζητάμε;!

vi. Στο 3.α. του άρθρου του, ο τ. ΠτΔ, αναφέρεται σε «...σημαντικές πτυχές του άρθρου 121, της Συμφωνίας UNCLOS III, 1982, που δεν είναι ιδιαιτέρως σαφείς». Εδώ μας αφήνει άναυδους το γεγονός ότι ο τ. ΠτΔ δίνει ισχυρότατα επιχειρήματα ΥΠΕΡ της Τουρκίας, αφού η διατυμπανιζόμενη δήθεν... «ασάφεια» επιτρέπει στο ΔΔΧ να την αποσαφηνίσει... υπέρ της Τουρκίας.

vii. Συνεχίζοντας, επί του ιδίου άρθρου, 121, ο τ. ΠτΔ αποδέχεται πως υπάρχει κανόνας και εξαίρεση (!) «...ως προς την πλήρη επήρεια των νήσων για την “παραγωγή” Υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ. Κάτι που σημαίνει αυτοθρόως, ότι η εξαίρεση πρέπει να ερμηνεύεται στενώς και, συνακόλουθα, in dubio, ως προς την in concreto ερμηνεία, πρέπει να επιλέγεται η εφαρμογή των διατάξεων του κανόνα.»

Θα αντιπαραθέσουμε στο όλως παραπειστικό και άκυρο «αυτοθρόως» το «αυτοκαβδάλως», για το οποίο εμείς μη θέλοντας να εντυπωσιάσουμε εξηγούμε ότι σημαίνει, πως κάποιος κρίνει εκ του προχείρου, όπως ο τ. ΠτΔ. Γιατί σε όσα γράφει δείχνει να μην αντιλαμβάνεται το πώς και πόσο η Αφηγηματολογία, την οποία καταφανώς αγνοεί ως επιστήμη, μπορεί να αποδείξει ότι όλα τα ως άνω «νομικά επιχειρήματά» του είναι ένα κενό περιεχομένου προσωπικό του ευχολόγιο, στην καλύτερη περίπτωση! Η σολοικιστική παράθεση εντυπωσιακών νομικών όρων μη υποχρεωτικών για το ΔΔΧ, γίνεται για να πιέσει σε εξαγωγή καταχρηστικών συμπερασμάτων, ότι δήθεν η Ελλάς θα ευνοηθεί, λόγω Κίνας... Ράβδος εν γωνία άρα βρέχει...

Επειδή εμείς δεν περιφρονούμε τον αναγνώστη, εξηγούμε: η αρχή του *in dubio pro reo* σημαίνει με απλά λόγια, πως, όταν υπάρχουν αμφιβολίες και ασάφεια, μέσω του κανόνα της ευελιξίας... του ΔΔΧ, αυτές θα ερμηνευθούν (δήθεν) υπέρ της

² ΑΠΕ – ΜΠΕ, Anadolu, ΚΥΠΕ,

και στο: <https://www.kathimerini.gr/politics/1087554/mystiki-synantisi-germanias-elladas-toyrkias-apokalypse-o-tsavoysoyloy/>

...Ελλάδος. Και, *in concreto*, στις Διεθνείς Συνθήκες-Συμφωνίες, σημαίνει ότι αυτές συνομολογούνται μεν υπό μία Γενική Αρχή, ΑΛΛΑ, οι λεπτομέρειες των *επιμέρους θεμάτων* συναρμολογούνται σε αυτή την Γενική Αρχή ως «Παράρτημα», το οποίο αυθαιρέτως (!) λέγει ο τ. ΠτΔ, ότι το Δικαστήριο «θα» λάβει θετικά υπόψη του για την Ελλάδα. Μάλιστα με το **«πρέπει να επιλέγεται η εφαρμογή των διατάξεων του κανόνα»** (ποιος ορίζει τον κανόνα και ποιος την εξαίρεση, αν όχι ΜΟΝΟ το ΔΔΧ!) απευθύνει, ο τ. ΠτΔ, **εντολή** στο ΔΔΧ για το πώς (και έτσι ποια) να είναι η κρίση του ...υπέρ της χώρας μας.

Νομίζουμε πως μετά από αυτόν το «θρίαμβο» μπορούμε να συνεχίσουμε μακαρίως τον ύπνο του «η “Προσφυγή” θα μας σώσει», και αλλάζοντας πλευρό να συνεχίσουμε την εθνική μας αυτοκτονία δι’ αυτής! **Γιατί, όπως αναπτύξαμε ποιο πάνω, θα πρέπει να μας εξηγήσουν όσοι επιμένουν στην «Προσφυγή» αντί παντός αντιτίμου, και ο τ. ΠτΔ, πώς η Ελλάς θα εξαναγκάσει το ΔΔΧ να χρησιμοποιήσει όσα νομικά εργαλεία μάς βολεύουν και να βγάλει θετική απόφαση για την χώρα μας. Πώς;!**

viii. Υπενθυμίζουμε, ότι τον Ιανουάριο του 1975, ο Κ. Καραμανλής είναι ο πρώτος που ανακάλυψε την «Προσφυγή» στη Χάγη με «Συνυποσχετικό». Τον Μάιο του 1975, συνάντησε στις Βρυξέλλες τον Τούρκο πρωθυπουργό, Ντεμιρέλ, για να συμφωνήσουν. Σύντομα ο Ντεμιρέλ θα αρνηθεί κάθε συζήτηση εκτός από την «Συνεκμετάλλευση» μέσα στην ελληνική Υφαλοκρηπίδα (τότε) και σήμερα ΑΟΖ.

Εν κατακλείδι, ερωτούμε τον τ. ΠτΔ: πότε η Τουρκία διατύπωσε **έστω πρόθεση** για «προσφυγή στην Χάγη» μετά το 1975, οπότε και **δημιούργησε το θέμα εκ του μη όντως ο Κ. Καραμανλής**; Γιατί συζητάμε, αντί να ανακηρύξουμε ΑΜΕΣΩΣ την ΑΟΖ μας, αφού επί 46 χρόνια η Τουρκία **θέτει αμετακίνητα** μόνο ένα ζήτημα: «Συνεκμετάλλευση μέσα στην εν δυνάμει ελληνική ΑΟΖ»; **Γιατί η Ελλάς επιμένει μετά μανίας και σήμερα στην «Προσφυγή», μέσω ενός, όπως πληροφορούμαστε, γενικόλογου και ασαφούς «Συνυποσχετικού» το οποίο θα βολεύει μόνο την Τουρκία; Γιατί;**

Δεν θα επικαλεστούμε την ευθύνη του τ. ΠτΔ στην επεξεργασία του Συντάγματος και ειδικά του Άρθρου 86, με τίτλο: **Δίωξη κατά μελών της Κυβέρνησης, Ειδικό Δικαστήριο**, το οποίο συνιστά καταφύγιο ανομίας και προστασίας αχαρακτήριστων πράξεων, εξίσου αχαρακτήριστων πολιτικών. Ούτε θα θυμηθούμε ότι ο τ. ΠτΔ ενώ επί μακρό χρόνο κατακεραύνωνε την «Συμφωνία των Πρεσπών» όχι μόνο δεν έπραξε **αυτό που χρωστούσε στην συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, δηλαδή να παραιτηθεί** και να μείνει έτσι θετικά... στην ιστορία, αλλά έσπευσε μέσα σε λίγες... ώρες να υπογράψει την επαίσχυντη «Συμφωνία».

Επειδή, όμως δεν έχει απομείνει αιδώς για να αναφωνήσουμε «αιδώς Αργείοι», λέμε **«κρίττον το σιγάν»!**